

عنوان مقاله:

تاثیر درمان عیوب نکاح بر حق فسخ

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فقه و حقوق اسلامی، دوره 11، شماره 40 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علیرضا پوراسماعیلی - دانشگاه سبزوار

زهرا کرامتی تبار - دانشگاه سبزوار

خلاصه مقاله:

حق فسخ نکاح از جمله حقوقی است که قانون مدنی به پیروی از فقه امامیه، برای زوجین در نظر گرفته است و هر یک از زوجین به استناد وجود عیب در طرف مقابل می تواند عقد نکاح را منحل سازد. البته امروزه با پیشرفت های پزشکی برخی از عیوب موجب فسخ نکاح، قابل درمانند و فرد پس از درمان بهبودی خود را باز می یابد ولی پرسشی که مطرح می شود این است که آیا پس از درمان عیب یا بیماری، حق فسخی که قبل از درمان برای طرف مقابل به وجود آمده است از بین می رود یا نه؟ در پاسخ به این پرسش دو دیدگاه متعارض وجود دارد؛ دیدگاه غالب در میان فقیهان متقدم امامیه که از شهرت نیز برخوردار است و درمان را مسقط حق فسخ نمی داند، بر بقای حق فسخ حتی پس از درمان تاکید می کند. در مقابل برخی از فقیهان معاصر و حتی برخی از فقیهان متقدم نیز معتقدند که با از بین رفتن بیماری و یا عیب، ضرر ناشی از آن نیز از بین می رود و دلیلی برای بقای حق فسخ وجود نخواهد داشت. این نوشتار به بررسی دو دیدگاه گفته شده می پردازد و درستی هر یک از این دو دیدگاه را با نگاهی به وضع قانون مدنی به نقد می کشد.

کلمات کلیدی:

عیوب نکاح، انحلال نکاح، حق فسخ، درمان عیب، لاضرر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1372754>

